

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Co/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	1670052102
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1670052102.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Krajského súdu v Bratislave, justičná pokladnica, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 10, IČO: 00 215 759, proti povinnému Y. F., bytom v Y., N. XXX/X, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Matúš Meheš s. r. o., so sídlom v Bratislave, Nevädzova 6C, IČO: 36 855 430, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Matúš Meheš, o vymoženie 99,58 € a trov exekúcie, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. E 1670052102, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2020 sp. zn. E 1670052102, EX 865/17, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 23. novembra 2020 sp. zn. E 1670052102, EX 865/17 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie zo 17. júla 2017 vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Straku pod sp. zn. EX 865/17. Krajský súd dospel k záveru, že predmetnému návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, nakoľko neexistujú žiadne preukázateľné dôvody vyžadované v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Exekučný titul pohľadávky vo výške 99,58 € vznikol na základe udelenia poriadkovej pokuty na Okresnom súde Malacky. Nakoľko nebola pohľadávka uhradená v stanovenej lehote, bola postúpená na vymáhanie Krajskému súdu v Bratislave, justičná pokladnica, 21. októbra 2002. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 65/2001 Zb. justičná pokladnica spravuje súdne pohľadávky, zastupuje štát ako oprávnenú osobu a vymáha súdne pohľadávky. Postúpenie pohľadávky povinného na vymáhanie je podľa krajského súdu nespochybniteľné a je v súlade so zákonom č. 65/2001 Zb. o vymáhaní súdnych pohľadávok. Povinnému boli zaslané výzvy na uhradenie pohľadávky listami z 24. októbra 2002, 16. januára 2003, 5. mája 2010 a 21.

septembra 2012, na ktoré povinný nereagoval. Povinný v odvolaní poukazuje na premlčanie pohľadávky, nakoľko od vykonateľnosti exekučného titulu uplynulo viac ako 10 rokov. Krajský súd konštatoval, že v predmetnej veci premlčacia doba na vymozenie pohľadávky v konaní sp. zn. E 1670052102 začala plynúť odo dňa nasledujúceho po vykonateľnosti rozhodnutia, t. j. počnúc dňom 30. apríla 2002. Konanie o výkon rozhodnutia bolo začaté 2. októbra 2002, t. j. dňom prevodu predmetnej pohľadávky na Krajský súd v Bratislave - Justičnú pokladnicu. Táto skutočnosť má podľa krajského súdu v prípade vymáhanej pohľadávky v súlade s ustanovením § 112 Občianskeho zákonníka za následok spočívajúce plynutie premlčacej doby, a teda vymáhaná pohľadávka nie je premlčaná.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie povinný z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že súdny exekútor bol povinný v zmysle čl. 9 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zaslať vyjadrenie oprávneného povinnému tak, aby sa povinný mohol minimálne oboznámiť s týmto vyjadrením oprávneného, prípadne k nemu zaujať stanovisko, čo sa však v danom prípade preukázateľne nestalo. Povinnému nebolo taktiež doručené vyjadrenie konajúceho exekútora, ktoré je exekútor povinný uskutočniť v súlade s § 61k ods. 5 Exekučného poriadku. S názorom krajského súdu o nepremlčaní pohľadávky povinný nesúhlasí, nakoľko oprávnený preukázateľne začal vymáhať svoju pohľadávku až 21. júna 2017, tzn. po viac ako 15 rokoch odo dňa začiatku plynutia premlčacej doby. V danom prípade teda nemožno považovať prevod pohľadávky za riadne uplatnenie práva v premlčacej lehote v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Povinný navrhol zrušiť uznesenie krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Oprávnený odvolací návrh nepodal.

4. Odvolanie v prejednávanej veci bolo podané za účinnosti CSP, a to 30. marca 2021, preto odvolací súd pri prejednaní odvolania postupoval podľa tohto procesného predpisu. V danom prípade je predmetom konania (exekúcie) vymáhanie súdnej pohľadávky z rozhodovacej činnosti a inej činnosti súdov v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež len „zákon č. 65/2001 Z. z.“), keďže ide o vymáhanie pohľadávky na náhradu trov konania štátu, vzniknutých v konaní Okresného súdu Malacky sp. zn. 6C/108/2001 a uložených uznesením Okresného súdu Malacky z 21. januára 2002 č. k. 6C/108/2001-7 ako poriadkovej pokuty za neúčast' na pojednávaní. Krajský súd v Bratislave (ako právnická osoba, nech aj v prípadoch súdov vo všeobecnosti bez výslovne priznaného takéhoto statusu), reprezentovaný Justičnou pokladnicou ako jeho výkonným orgánom na vymáhanie súdnych pohľadávok s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, teda len organizačnou zložkou súdu bez vlastnej právnej subjektivity (§ 4 ods. 3 zákona č. 65/2001 Z. z.) bol súdom prvej inštancie vecne a miestne príslušným na konanie v tejto veci (navzdory diskutabilnému zneniu § 7 ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z., nie celkom súladnému s už spomínaným § 4 ods. 3 rovnakého zákona, ktoré by pri jeho izolovanej interpretácii mohlo navodzovať i dojem samostatného oprávnenia Justičnej pokladnice konať a vystupovať v konaniach pred súdmi).

5. Odvolanie povinného smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Bratislave rozhodoval ako súd prvej inštancie určený zákonom na správu a vymáhanie súdnych pohľadávok podľa § 3 ods. 3 a § 4 ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok. Odvolaním je teda napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo, a pretože aj v tomto prípade sa tak stalo ešte pred nadobudnutím účinnosti CSP, určená tým bola zároveň tiež funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie prípadných odvolaní proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie ako súdu odvolacieho (v tejto súv. por. tiež § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku - zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, zrušeného

práve s účinnosťou od 1. júla 2016 v rámci rekodifikácie slovenského civilného procesu).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) preto ako súd odvolací prejednal vec podľa § 355 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie povinného treba odmietnuť.

7. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a/ zastavení konania, b/ odmietnutí podania vo veci samej, c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania, d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l/ zabezpečení dôkazného prostriedku, m/ nároku na náhradu trov konania, n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 a o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

8. V prejednávanej veci odvolanie smeruje proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Nejde teda o žiadané z uznesení podľa ustanovenia § 357 CSP. Osobitne sa tu žiada zdôrazniť, že nejde o prípad podľa § 357 písm. a/ CSP, pretože podľa tohto zákonného ustanovenia sa odvolanie prípúšťa len proti uzneseniu súdu o zastavení konania a nie aj proti uzneseniu o jeho nezastavení (čo znamená, že odvolanie nie je prípustné, ak bol síce podaný návrh na zastavenie konania, resp. v exekučnej veci po udelení poverenia už bežiacej exekúcie, avšak súd takémuto návrhu nevyhovel.)

9. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. Vzhľadom na už uvedené možno uzavrieť, že odvolanie v danom prípade bolo podané proti uzneseniu, ktoré nie je ani jedným z uznesení podľa § 357 CSP, proti ktorým podanie odvolania zákon prípúšťa. Najvyššiemu súdu preto neostávalo iné, než odvolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2020 sp. zn. E 1670052102, EX 865/17 ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odmietnuť.

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 a čl. 17 Základných princípov CSP, keď výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila povinná a oprávnenému v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (v ktorých prípadoch i za použitia judikátu R 72/2018 treba považovať za odporujúce procesnej ekonomike, aby sa aj tu trvalo na zákonomnom pravidle rozhodovania najskôr o nároku na náhradu trov konania a následne ešte i o výške náhrady).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon prípúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - dovolacie dôvody, a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).